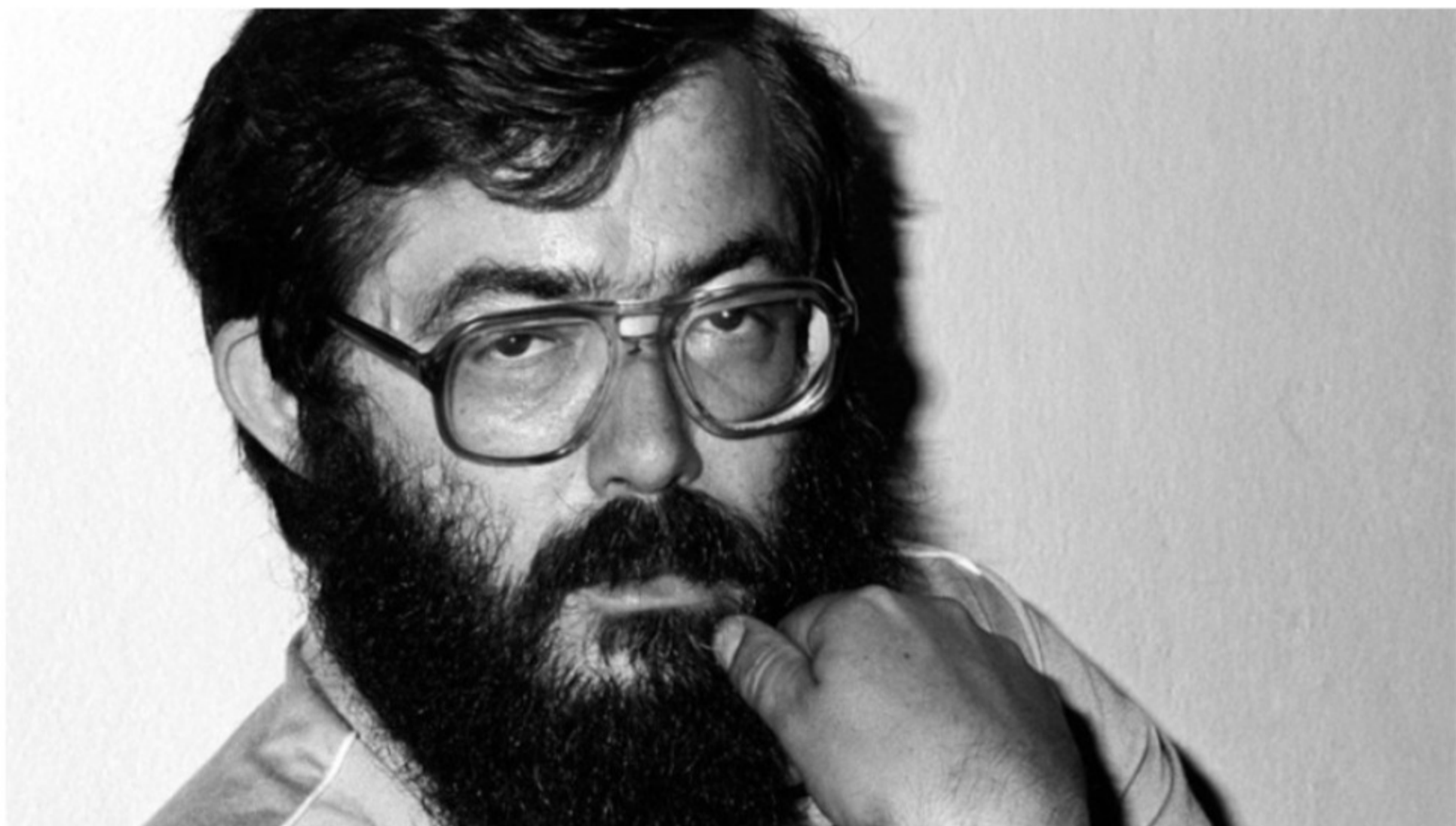

Kezdőlap > Archívum > Szegedi hírek > Yorick-monológok idézik meg Baka Istvánt

Yorick-monológok idézik meg Baka Istvánt

Szegedi hírek | 2015. szeptember 18. 11:19

Baka István, emlékest

Színházi előadás emlékezik meg Baka István szegedi költő halálának 20. évfordulójáról a Kiszínházban. Szombaton este a Yorick-költemények, valamint szerelmes és halálversek elevenednek meg a színpadon.

Legfontosabb kitüntetései

Clevelandi József Attila-díj, Graves-, József Attila-, Weöres Sándor-, Tiszatáj- és Babits-díj, Déry-jutalom, Pro Urbe-díj Szekszárd, Szegedért Emlékérem.

A költő hagyatékát gondozó Baka István Alapítvány kétnapos, középiskolásoknak és felnőtteknek szóló vers- és prózamondó verseny keretében szervezi meg szombaton az emlékestet. A szeptember 19. és 20. között megrendezendő Baka Istvánnak emléket állító Kárpát-medencei találkozó kiemelt rendezvénye lesz a kiszínházi bemutató.

A díjkiosztó után a résztvevők megtekinthetik a Yorick utolsó monológja című előadást, amelyben elektromos bőgőn és harmonikán Huszár Mihály működik közre. Az emlékestet a Yorick-költeményeken túl Baka szerelmes és halálversei egészítik ki, a Yorick monológjai és a Yorick visszatér ma is időszerű költemények, amelyek a Kiszínházban Jordán Tamás és Huzella Péter tolmácsolásában hallhatnak a költőre emlékezők.

A Yorick utolsó monológját szeptember 19-én, 19 órától láthatják az érdeklődők a Kiszínházban.

Az életút állomásai

Baka István

(Szekszárd 1948. július 25. – Szeged, 1995. szeptember 20.)

A költői képalkotás és a szerepjáték-költészet egyik legjelentősebb megújítója, író, műfordító, szerkesztő. 1966-ban érettségizett a szekszárdi Garay János Gimnáziumban, majd 1972-ben a JATE magyar–oroszlakán kapott tanári oklevelet. Első verseit Ilia Mihály jelentette meg a Tiszatájban 1969-ben.

Utolsó egyetemi tanévét Leningrádban töltötte, ahol egész alkotói pályáját meghatározó élményeket szerzett. Életre szóló barátságot kötött a periférián tengődő, de lázas szellemi életet élő intelligencia néhány képviselőjével, akik beavatták a szamizdat irodalom olvasásának misztériumába. Itt döbbsent rá Magyarország provincia-mivoltára. Ennek hatására kezdte magát nemzeti elkötelezettségű költőnek vallani.

Két esztendőnyi szekszárdi tanári munka után, 1974-ben került vissza Szegedre, ahol a Kincskereső munkatársa, majd főszerkesztő-helyettese lett. Szerkesztőségi szobájában, Szeged egyik fontos szellemi műhelyében, a magyarországi és a határon túli kultúra sok-sok jelentős személyisége megfordult.

Költészetére legnagyobb hatást műfordító munkája mellett a komolyzene gyakorolta. Zenei élményből született – saját megfogalmazása szerint – verseinek szonátaformája is.